SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nummer 20 | 15. OKTOBER 1937 | 86. Aargang

Kærlighed i Hjemmet.

af Ældste Ver Don Carpenter.

Hjemmet er et Sted, hvor Kærlighed, Enighed, Hvile, Fortrolighed og fuldstændig Tillid skulde herske, hvor der ikke er mindste Plads for Mistanke eller Utroskab, hvor Manden og Kvinden har ubetinget Tillid til hinanden.

Guds Aand vil være i et saadan Hjem, og i et Hjem af den Slags er Kærligheden mellem Forældre og Børn gensidig — for Gud er Kærlighedens Gud.

I dette lille Hjem, lad os kalde det vort Idealhjem, har vi Tillid og Kærlighed, vi er moralske, rene og gudhengivne.

I vort »Idealhjem« er det nødvendigt, at vi tilbeder Gud, thi alt godt kommer fra Gud, og hvis vi beder og beder i Ydmyghed og Oprigtighed, saa vil vor himmelske Fader bønhøre os. Og naar vi beder, lad os da huske at følge Herrens Bøn »Fader vor, du, som er i Himlene! helliget vorde dit Navn, komme dit Rige, ske din Villie som i Himmelen saaledes ogsaa paa Jorden; giv os i Dag vort daglige Brød og forlad os vor Skyld, som ogsaa vi forlade vore Skyldnere og led os ikke i Fristelse, men fri os fra det onde; thi dit er Riget og Magten og Æren i Evighed. Amen!«

Grundvolden for vort »Idealhjem« er bygget paa Renhed, Sandhed, Hengivenhed og Retfærdighed. Og det er igennem aandelige Velsignelser vi er i Stand til at paaskønne et godt Hjem.

Vi har et lille Valgsprog, der lyder saaledes: »Vi stræber efter mere Interesse for det aandelige og Glæde og Lykke i

Hjemmet.« Hvis vi stræber efter Aandelighed, vil vi nyde Glæde og Lykke, og Herren vil vejlede os og hjælpe os til at modstaa det onde og alle Fristelser.

Kærlighed i Hjemmet er til for at skabe Rigdom for Sjælen og en Strøm af Kærlighed og Hengivenhed for hinanden.

Aandelighed styrker og paaskønner det smukkeste og nærer den dybeste Kærlighed til Sandheden og faar Hjertet til at slaa i Harmoni med det bedste og skønneste i Verden og fylder Sjælen med Glæde ved at være i virkelig Fællesskab med Gud.

»Et Land, der er fyldt med Hjem, hvor Moder er guddommelig, og hvor Børnene ved Hjemmets Alter er blevet lært til at have Ærbødighed for Gud og Respekt for deres Lands Love — dette og dette alene gør en Nation mægtig.« (A. M. Baten.)

Lad os stræbe efter det aandelige, og naar vi finder det, vil Glæde og Lykke blive vort Eje. Tankerne om et lykkeligt Hjem kan ikke udtrykkes bedre end i det første Vers af denne smukke Sang:

»Der er Skønhed her paa Jord, i et kærligt Hjem,
Der er Fryd i hvert et Ord, i et kærligt Hjem.
Fred og Glæde findes der, Himlen synes Jorden nær.
Skæbnen er saa blid og kær, i et kærligt Hjem.

Rettelse.

I sidste Nummer af Bladet er der i Artiklen „Farvel til Stjernens Læsere“ ved en Fejltagelse udeladt Navnene: Vald. Gerlach, Arthur V. Haun og Holger A. Jørgensen, som alle tre har været Grensforstandere under Præsident Petersens Missionstid.

Red.

Men se, Troen kommer ikke formedelst Tegn, men Tegn følger dem, der tror. Pagtens Bog 63: 9.

Paa deres Freds Dag ringeagtede de mit Raad; men paa deres Trængsels Dag søge de mig nødvendigvis. Pagtens Bog 101: 8.

Tiendeloven.

Af Dr. Thomas L. Martin.

Nogle Folk undrer sig over, hvorfor Tiende skulde betragtes som et religiøst Princip, og hvorfor man skulde betale dette til Kirken. Forestil Dem, at der ikke fandtes nogle Kirker i vor Midte, ingen Organisationer i hvilke Mænd og Kvinder kunde arbejde sammen for Forbedringen af den menneskelige Natur. Hvad vilde der ske. Samfundets Niveau, der var blevet holdt oppe ved retfærdige, menneskelige Anstrengelser, vilde falde i en anselig Grad. Folk maa organisere sig i Grupper og danne et Livsforhold i hvilket Menneskets bedste Anstrengelser kunde blive samlet i den Hensigt at forbedre Verden. Religiøs Virksomhed i Form af Primary og Søndagsskoleorganisationer for vore opvoksende Børn i dette Tidsrum, da deres Vaner bliver dannet, er et vidunderligt Privilegium. Hvorledes kan en Person nogensinde betale den Gæld i hvilken han staar i til Kirken for at hjælpe til med at opdrage hans Børn? Tienden er værdifuld fra dette Synspunkt.

Gud har befalet, at hver retfærdig Organisation skal blive opretholdt ved Tiende og Offringer. Det er en Glæde at efterkomme Guds Ønsker i denne Hensigt. Missionærarbejde, Tempelarbejde, Hjælp til de fattige, Kirkens Skoler og Seminarier — alle kræver Penge til at udføre de overdragne Pligter. Disse Pligter, passende udført, bliver et Bidrag til Menneskets Forbedring.

Saa talrige er Livets Gaver, som er blevet sørget for

Tiendeloven.

Tiendeloven er blevet praktiseret i Kirken siden den 8. Juli 1838, da denne Lov at betale en Tiendedel af ens Indtægter til Kirken blev aabenbaret til Profeten Joseph Smith i Far West, Missouri. Paa dette Tidspunkt led Kirkens Medlemmer bitter Forfølgelse fra deres Fjenders Hænder. Aabenbaringen om Tiendeloven findes i Pagtens Bog 119. Kap.

Der findes talrige Beviser i den hellige Skrift paa, at Tiende var Herrens Lov i fordums Tider. En af det gamle Testamentes Profeter, Malakias, har skrevet: »Fører al Tienden til Forraadshuset, at der kan være Spise i mit Hus, og prøver mig dog derved, siger den Herre Zebaoth, om jeg ikke vil aabne eder Himmelens Sluser og udgyde Velsignelser over eder i Overmaal.

Mal. 3: 10.

af den store Giver til Menneskets Brug, synes det da urimeligt af ham til Gengæld at bede om en lille Del af det, som hvert Menneske har faaet? Tiende er kun den „Leje", som hvert Menneske skylder Gud for hans Forvaltning paa Jorden.

Det er bedre at give end at modtage. Naar en Person giver af sine Ejendele og ved at gøre saaledes, hjælper til at skabe en større og bedre Verden, tjener den aandelige Virksomhed til at gøre ham meget mere lig Kristus. Ved denne Udvikling bliver den aandelige Lykke imod hvilken hvert Menneske stræber virkeliggjort. Tiendeprincippet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er et Element, som bidrager til Livets ideale Vej.

Lad dit Hjerte være fuld af Kærlighed til alle Mennesker og til Troens egne og pryd altid dine Tanker med Dyd, da skal du have større Frimodighed for Guds Aasyn, og Præstedømmets Lære skal falde paa din Sjæl som Himlens Dug. Pagtens Bog 121: 45.

Thi denne Dag er en Dag til Advarsel og ikke til mange Ord. Thi jeg Herren lader mig ikke spotte i de sidste Dage. Pagtens Bog 63: 58.

Beder altid, at I ikke ledes i Fristelse, at I kunde bestaa paa hans Tilkommelses Dag, hvad enten i Liv eller Død. Pagtens Bog 62: 39.

Vær frimodig, men ikke overmodig, og giv Agt paa at beherske alle dine Lidenskaber, saa at du kan være fyldt med Kærlighed. Almas Bog 38: 12.

Redaktionelt.

Vort nye Præsidentpar.

Naar disse Linier læses vil Præsident og Søster Mark B. Garff med deres lille Søn være i Danmark, og vi ønsker dem af Hjertet velkommen og udtaler Haabet om, at deres Virksomhed her i Missionen maa blive til Velsignelse for dem og Kirken.

Præsident Garff vil være velkendt af mange Søskende fra den Tid, han virkede som Missionær i Danmark. Han arbejdede hovedsagelig i Esbjerg og Aarhus; han var Distriktspræsident over Aarhus Distrikt i godt 1 Aar før sin Afløsning i Maj 1932. Præsident Garff udførte et udmærket Arbejde og var afholdt af saavel Søskende som Missionærer.

Søster Garff har ogsaa udført en Mission i Amerika og kommer saaledes velforberedt til sin nye Gerning. Søster Garff er af svensk Herkomst, idet hendes Fader er fra Sverige, og hun vil sikkert hurtigt føle sig hjemme i Danmark.

Præsident og Søster Garff vil blive ledsaget til Sverige af Søster Garffs Forældre og tre Søstre, der vil foretage Rejser i Europa. De vil senere paa Aaret komme til København, hvor de vil tilbringe Julen.

Vi føler os forvisset om, at det nye Præsidentpar vil kunne udføre et stort Arbejde for Herrens Sag i dette Land. Der er endnu Tusinder af oprigtige Mænd og Kvinder, der hungrer efter Livets Ord, og som kun kan mættes gennem Jesu Kristi Evangelium.

Vi vil erindre Præsident og Søster Garff i vore Bønner, og Herren vil bønhøre os. Præsident Graff er kaldet af Herrens bemyndigede Tjenere til at præsidere over Den danske Mission.

Derfor gentager vi det: Hjertelig velkommen til Danmark.

O. B. W.

Til Erindring om Elias Mission

af afdøde Ældste James H. Andersen,
Salt Lake City.
Oversat af Ældste Morten A. C. Nicolaysen,
Salt Lake City.

(Sluttet).

Men Videnskab, Opdagelse og Opfindelse bliver paa een Gang en Velsignelse og en Forbandelse for Civilisationen, naar de er sat *udenfor* den guddommelige Kontrol. Den Almægtige Guds Krafts Virksomhed i den aandelige og dødelige Verden, og som den er bleven bevisliggjort i Jehovahs Hensigter i Kraft af den store Mission, han grundlagde ved Sendelsen af Profeten Elias, er i Sandhed blevet en paatrængende Nødvendighed for at frelse Jorden fra Menneskets egen kødelige Naturs Forbandelse. Kun den evige Gud er vor Tilflugt.

„Hedninge" Nationernes Overhøjhed falder.

Men Nutiden er ikke Enden paa Forandringerne eller den eneste Retning, de tager. Nye Ideer trænger ind paa alle Sider. Særlig paa Fornøjelsens Omraade sker der meget, som er godt og opbyggende, men denne Side af Sagen har ogsaa bragt Nedgang i den moralske Karakter. I Behandling af dette Emne udtaler en erfaren og iagttagende Skribent, P. W. Thomsen: »Man vil faa mere *virkelig* Fornøjelse ud af Livet, hvis man sætter Gud foran og Fornøjelser i anden Række. Vor himmelske Fader vil sørge for, at vi faar Fornøjelser af den rette Slags, som man kan more og glæde sig ved.« Den hurtige Forandring i den offentlige Mening og de selskabelige Skikke kan bemærkes i det Faktum, at i de Forenede Stater har f. Eks. Drikkevanen forandret sig. Det er ikke længere stort at drikke sig »fuld«. (Det samme kan siges om Danmark.)

Alle disse voksende Livs-Forskelligheder fra forrige Dage gør sig lige stærkt gældende i den politiske og kirkelige Verden. Det er ogsaa vigtigt at bemærke, at de politiske Omstyrtninger ikke er af en pludselig Karakter, som nogen bilder sig ind. Europas Nationer er i de sidste halvtredsindstyve Aar løbet hovedkulds mod et stort Fald, som nu mere end før er nær forhaanden. I de sydlige og østlige europæiske Nationer er der overalt en tydelige Brøstfældighed og indre Forstyrrelser. Hungersnød, Pest og Arbejdsløshed og Mangler paa nødvendige Ting truer disse Lande fra Aar til Aar. Med Undtagelse af Storbritanien, de skandinaviske Lande og Schweiz, saa er der i Europa

stærke ubehagelige Forudanelser angaaende Fremtiden. Det er den udtalte Dom af de mest nøjagtige Iagttagere af Problemerne. De store Nationers Guldreserver og Kredit er blevet udtømt. Verdens Rigdomme er i Hænderne paa Kapitalister i Amerika, Storbritanien og paa Jøderne. Disse Nationer behersker Verdens Finanser. Det er Bibelens Forudsigelser, og de er værd at lægge Mærke til i denne Tidsalder for hele Israels nationale Genoprejsning.

Og saa er der et andet særdeles vigtigt Præg for vor nuværende Overvejelse. I de forskellige Lande af den protestantiske Verden er det mere end tydeligt, at der er en fuldstændig Forvirring i de forskellige Organisationer, som gaar under Kirkenavn, og i mange Tilfælde et tydeligt Forfald. Det fremgaar klart af deres Blade og Tidsskrifter i den sidste halve Snes Aar. Denne stadige Forvirring og Opløsning baner en aaben Vej for et stedse mere højrøstet Krav hos alle Ærlige og Retfærdige af Hjertet Verden over for Forkyndelsen og *Gen*oprettelsen af den første Urkristendom ved Jesus Kristus, og som det ifølge Apostelen Matthæus Optegnelse blev profeteret om af Frelseren i følgende Udtalelse:

»Og dette Budskab, tilhørende mit Rige, skal IGEN prædikes overalt i Verden til et Vidnesbyrd for alle Nationer, og da skal Enden eller de Ugudeliges Ødelæggelse komme.« (Profeten Joseph Smiths Oversættelse af Matt. 24:31 i »Den kostelige Perle«.) Virkeliggørelsen af denne Profeti indeholder ogsaa Arbejdets Fuldstændiggørelse for de højere guddommelige Ordinancer, som ledsagede Elias' Mission. Og i dette Tempelarbejde er der et stort Haab for Fremtiden. Nationernes Fylde i det *hele* Antal Aar, som Herren tillod dem at have den regerende Overhøjhed siden Nebuchadnezzars Dage, er nu paa det allernærmeste udrunden, og Israels lovede nationale Velsignelser, som de mistede paa Grund af deres store Overtrædelser, er nu nær forhaanden. Et af de senere Beviser derpaa, og ikke det mindste, er den kolossale Indsamling af Jøderne til Palæstina (Arvelandet for alle Abrahams Efterkommere) under Storbritanniens Ledelse, og det vil endelig resultere i Opførelsen af et helligt Tempel dersteds i Henhold til de bibelske Forudsigelser. (En nøjere Gennemlæsning af 3die Mosebog, 26de Kap. og af Profeterne Jeremias, Esaias og Ezekiels Bøger i sin Helhed vil bringe det israelitiske Spørgsmaal fra tidligere Tider og den nuværende Tid, og hvad vil ske senere, til Læsernes fulde Erkendelse. Paa samme Maade Romerbrevet 11te Kap. og lignende Forudsigelser i Mormons Bog og Pagtens Bog.)

Et andet Punkt af Interesse. Verden har i Aarhundreder

været under Hælen af, hvad man kan kalde den »babyloniske« økonomiske Lov. Det økonomiske Faktum, hvorunder vi lever, bestemmer hovedsagelig vort Livs hele Temperament og Kvalitet. Det er tydelig lagt for Dagen i den nuværende verdensomspændende økonomiske Nedgang og Usikkerhed. Baade det profetiske Tidspunkt og Tilstanden tilkendegiver, at denne »babyloniske« økonomiske Lovordning maa afskaffes for en anden og bedre Økonomi. Professorer i Økonomi studerer paa Forandringer. Og Folket i Almindelighed taler højt om en bedre Ordning af disse social-økonomiske Sager. Og en Del er allerede udført til det bedre i mindre Nationer, hvor den social-økonomiske Aand har faaet almindelig Fodfæste. Og det kan jo ikke nægtes, at det store Rusland har taget et stærkt Skridt fremad i økonomiske Forbedringer for Folkets *samlede Hele* i Betragtning af den almindelige Befolknings Uvidenhed og materielle Undertrykkelse under Zarismen.

Vi Amerikanere er tilbøjelige til at tro, at det frelsende Middel for alle vore Onder og Daarligheder er materielle Fordele. Vi er vitterlig et godhjertet Folk. ethvert utopisk saavel som praktisk-lovformelig Forslag og Forsikring, som gøres os i disse Tider, møder os gennem vor menneskelige Medfølelse, vor gode Vilje. Ondets fornemste Manøvrering i Dag er at »fæstne vore Øjne« paa det materielle Liv til Forglemmelsen af Sjælelivet. Og dog beror vor økonomiske Frelse i Dag paa at »fæstne vore Øjne« paa Guds økonomiske Lov for at kunne frelse baade Aand og Legeme. Jo snarere vi kan komme til en Realisering af denne Tanke og omsætte den i Handling desto hurtigere vil vor Befrielse blive fra det »babyloniske«, det ustadige og forvirrende, i vort økonomiske Liv. I Henhold til Herrens profetiske Ord, saa vil den guddommelige økonomiske Lov blive genoprettet. Det er blevet erklæret for de Sidste Dage:

»I de Sidste Dage skal det ske, at den Eviges Rige skal rejse sig over ethvert Rige; det skal rage op over ethvert Rige, højere end de mest fremragende. Nationernes Folk skal strømme til det, og mangt et Folk skal udbryde: »Kom lad os gaa op til den Eviges Rige, til Jakobs, Guds Ejendomsfolk, at han kan lære os om sine Veje, saa vi kan vandre paa hans Stier. Thi Instruktioner kommer fra Zion (Amerika) og fra Jerusalem den Eviges Ord. Han vil afgøre Stridigheder mellem mange Folkeslag og dømme som Voldgiftsmand mellem stærke udenlandske Magter indtil Sværd er smedet til Plovstaal og Spyd til Beskæringsknive; ingen Nation drager til Krig mod en anden; ejheller skal Menneskene længere lære at kriges; *men de*

skal leve i Fred, uden Frygt for hverandre, i deres Vingaarde og under deres Figentræer. Saaledes erklærer Hærskarernes Herres Mund. Alle Nationer kan tilbede ifølge deres egen Samvittighed, men vi (Israel) vil tilbede vor Gud, den Evige. Den Evige lover paa hin Tid: Jeg vil samle det omstrejfende Israel; Jeg vil indsamle de Forkastede, som jeg engang saarede; Jeg vil gøre de haltende i Troen til Nationens Kærne, gøre de Svage i Aanden til en Kraft med den Eviges Regering for dem i Zions Rige herefter og for alle Tider. Jeg vil samle hele Jakobs Hus, indsamle alle Israels Tiloversblevne, alle tilsammen ligesom Faar til en Fold, ligesom en Flok i dets Engdrag med hele Flokkens Opildning og Støj. Klokke-Beden aabner Vejen for dem, og de styrter og passerer ud, ledet ligesaa ved deres Konge, ved den Evige som deres Regent.

O, du Flokkens Vagttaarnsrige, o, du Zions højbaarne jomfruelige Ynde, dit fordums Herredømme skal endnu i Fremtiden blive dit — Israels kongelige Magt.« (Ved M.A.C.N., fra den engelske Oversættelse af James Moffatt, D.D., DL.TT., M.A. (Oxon); en udmærket og en i den amerikanske, intellektuelle Verden særdeles anerkendt Oversættelse af Bibelen fra den mest fremragende Lærde i Hebræisk.) Citatet er fra Profeten Micah, 4de Kap.

Det giver os et profetisk Lys af Herrens store Dag med Solskinnet efter Stormen, naar denne har bortfejet det »babyloniske« System, som vi har fulgt i saa mange Tider i Efterabelsen af det gamle Babylon; og dog har vi hverken Visdommen eller Viljen af os selv til at bortvise dette System, ser det ud til. Men ikke destomindre vil det forsvinde ifølge Herrens Ord, naar den beskikkede Tid kommer for Israels nationale Genoprejsning, hvilket er nær forhaanden.

Guds økonomiske Lov er historisk fremsat i Skrifterne, skønt vi maaske ikke har taget Tid til at undersøge Sagen. Om vi vilde lægge Mærke dertil, saa vilde vi opdage, at denne Lov førend nogen anden gav til enhver Familie dets egen lille Stykke private Ejendom. Enhver Mand i Nationen havde sin private Ejendomsgaard, som hverken kunde blive købt eller solgt eller taget fra ham. Den nationale Jorddrot var Jehovah, som ordinerede, at denne Ejendomsgaard skulde fortsætte i de oprindelige Ejeres og deres Afkoms Besiddelse, undtagen Retten dertil blev forbrudt ved fremragende Synd. Naar et Barn blev født i Israels Nation, saa blev det Barn draget Omsorg for. Det kan synes meget betydningsfuldt, men saaledes var Systemet.

Og saa var der Guds Skattesystem, kaldet Tiende og Ofringer. De var ikke baseret paa Ejendom, men paa Pro-

duktion af Ejendom, fradraget Udgifterne. Pengene var under denne Lov *ikke* Grundlaget for Levebrødet. Det var endvidere et bemærkelsesværdigt Faktum, at Loven var *imod* Rente af Penge. Vi begynder idag at regne ud, at der ikke er nogen virkelig Fordel i Gæld, særlig som den taarner sig op i Renten af Penge. Som det forholder sig i Amerika, saa giver vi hvert femte Aar et helt Aars Arbejde i Renter paa Pengekapitaler.

Denne Trældomslænke (Ezekiel 18de Kap.) maa under Evangeliets hele Lov brydes. Det er derfor intet Under, at en omhyggelig Gransker i Økonomi som Hr. W. J. Cameron, Præsident af »The Anglo Saxon Federation of America«, i en skarp Analyse af de jævnsides Operationer af de to økonomiske Love — i en Tale fornylig i Detroit, Michigan, udbrød: »Babylon falder i vort Paasyn og Hørelse i denne Tid! Det er nødvendigt for os at blive instrueret i disse Tider, saa vi maa være istand til at kende Herrens Lov og ikke blive bortledet af Universalmidler for vore økonomiske Sygdomme, som er imod Herrens Principper. Det er den guddommelige Lovs høje Fordømmelse af vore nuværende Samfundsoperationer, der tydelig viser sig, og det er vor Pligt at se ind til, hvad der foregaar.« De »babyloniske« Operationsmetoders *Fald* tilhører de fremragende Begivenheder i »Herrens store og forfærdelige Dag«, som nærmer sig.

Elias frelsende Mission.

Hvad har alt dette at gøre med Elias' Mission som en af Gud udsendt Budbærer for hundrede Aar siden. Lad os betragte det nærmere. Gud forudsaa, at Menneskeheden netop vilde udvikle sig i en saadan haabløs Forlegenhed, som allerede betegnet i det foregaaende. Civilisationen trues i Dag ikke alene med Revolutioner og Kalamiteter, men selve det civiliserede Menneskes Eksistens staar paa Spil; og dermed forspildes meget af, hvad der ellers tilhører Verden. Denne synlige Trusel i vor Tid passer nøje med Skriftens Ord om den bogstavelige »Forbandelse«, som er i Vente. Det er omsonst at sige, skønt det tildels kan være sandt, at Menneskene selv har bragt disse Ting over sig. Og dog vil vi ikke fragaa, at der eksisterer onde underfundige Anslag af usynlige Magter. I alle de Konventioner, Konferencer, politiske Forsamlinger, internationale Traktater, aabne og hemmelige og alle andre Slags Forbund blandt Menneskene, selv om disse gensidige Sammenslutninger kan være nok saa alvorlige og oprigtige, saa har de slaaet Fejl i at afvende Truslerne om Fordærvelsens Kræfter og Guds Afgørelser i hans personlige Indgriben,

som profetisk udtalt. Men der er sikkert tilstrækkelig Retfærdighed tilbage i Menneskeslægten at berettige dem til nogen Sympati og Undsætning, dersom de vil bøje sig under de nødvendige Betingelser. Herrens Formaal gik i den Retning, og han lovede Folkene sin Budbærer og Pagtens Engel, den fra gamle Dage hebræiske Profet Elias, hvis mesterlige Gerning i Israel endnu er et Verdens-Under.

Hvad blev der overladt til Profeten at udføre? Skal man bruge Skriftens Udtryk i en tilsyneladende ufuldkommen Mening, saa skulde han vende Fædrenes Hjerter til deres Børn og Børnenes Hjerter til deres Fædre. Betød dette blot en forøget Følelse af Forældre-Kærligheden, som finder sin Gengældelse hos Barnet, saadan som det almindeligvis sker? Selv om man i Dag kan beklage sig over mange Brøst og Svagheder i Familiebaandet, saa er der dog et ubegrænset Fond af Forældre- og Barne-Hengivenheden blandt alle Landes Folk. Der maa være noget mere, noget uendelig større end det, den bare menneskelige og dødelige Forening kan frembringe eller give Plads for. Det bliver da Løsningen paa Spørgsmaalet, hvad denne større Tilkendegivelse og Fremstilling deraf er? Profetens Mission ifølge Skriften hos Malachias maa da være at frelse Jorden fra en over den svævende »Forbandelse«, eller ogsaa vilde Guds elskværdige Omsorg overfor Skabningen slaa fejl.

I Henhold til Engelen Moronis udtalte Ord om det samme, saa præsenteres Sagen i samme skarpe Lys. Den truende Fare var, at hele Jorden vilde blive fuldstændig øde, og det var ikke Guds Hensigt med sine Børn, som vilde iagttage den guddommelige Lov. Forældre- og Barne-Kærligheden i det synlige, dødelige Familieslægtskabs Forhold er sørgelig utilstrækkeligt, men Guds Kærlighed overgaar alt.

Det er lagt klart for Dagen i Profetien, at der maa være en gensidig Tilkendegivelse af Guds Børns Kærlighed i Fortiden saavel som i Nutiden. Alle Jordens Familier skulde velsignes uden Hensyn til, i hvad Tidsalder de havde levet. Alle Familier af alle forbigangne Tider maa indbefattes i denne fuldkomne Kærlighed, og da Jesu Kristi Evangelium er Guds Kraft til Frelse for dem, som antager og omfatter det, saa maa Evangeliets beskikkede Ordinancer for denne Frelse gøres tilgængelige for alle, skønt de i mangfoldige Tilfælde er stedfortrædende tilbudt, som det var Tilfældet med Frelserens Forløsning. Det er Løsningen, og den eneste Løsning paa det forelagte Spørgsmaal. Det er blevet overladt Joseph Smith, de Sidste Dages Profet, at fremsætte Løsningen i et forstaaeligt Sprog for vore Dages

Folk, naar vi staar overfor det forlangte Arbejde. De Hellige kan i vore Dage blive »Frelsere« i Betjeningen af disse Ordinancer, som ifølge Guds aabenbarede Lov er bleven nødvendige, og hvorom Profeten Joseph lærte:

»Ordet »vende« hos Profeten Malachias 4:6 skulde oversættes »binde« eller »besegle«. Men hvad er Formaalet med denne vigtige Mission? eller hvorledes kan den blive opfyldt? Autoriteten (Binde- og Løseembedet) maa overgives; Elias' Aand maa bibringes, Evangeliet maa grundfæstes; Guds Hellige maa indsamles; Zion maa opbygges, og de Hellige maa komme som Frelsere til Zions Rige.«

»Men hvorledes skal de blive Frelsere i Zions Rige? Ved at opbygge deres Templer med de behørige Døbefonter og gaa tilværks med at modtage alle Ordinancerne: Daab, Haandspaalæggelse for Hellig Aandens Gave, Tvætning, Salvelse, Ordination og den beseglende Autoritet paa deres Hoved til Fordel for alle deres afdøde Slægtninge og dermed endelig forudsat Annammelsen forløse dem fra Dødens Magt, saa de maa komme frem i den første Opstandelse og blive ophøjet til Herlighedens Troner med dem; og heri bestaar Kæden, som »binder« Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnene til deres Forfædre, og som opfylder Elias' Mission.«

Den hurtige Forøgelse af Stamtavlerne eller den Genealogiske Kundskab.

Denne inspirerede Instruktion fra Profeten Joseph om Elias Mission og den beseglende Fuldmagt af det aandelige Liv af Personer fra Fortid og Nutid har antaget forøget Vigtighed i Opstandelsesprincippets Evighedslys og Udødeligheden, som medfølger. Dens praktiske Værdi er uberegnelig. Den muliggør en stor Familieforening af alle Grene i de forløbne Tidsaldre. Profeten Joseph's Oplysning for alle Personer af Pagtens Folk, som omfatter Evangeliet, er: »I er Israels Børn og af Abrahams Sæd. (Pagtens Bog 103 : 17.) Denne aandelige Folkeenhed, som saaledes dannes, er en utallig, uimodstaaelig Hær (Ezekiel 37te Kp.), naar den kommer til at arbejde som et Hele i Harmoni med den guddommelige Indflydelse og Plan. At bringe denne umaadelige Magt ind til et velordnet Liv er Elias' Mission. Vi kan som nuværende Dødelige være Medarbejdere i Planen, men det er det guddommelige Retsbegreb og kun den guddommelige Kraft, som kan bære den fremad og opad. Ved at operere paa denne Maade kan Planen afværge »Forbandelsen« og indskrænke den »fuldstændige Ødelæggelse«. Det guddommelige Løfte er, at den vil gøre saaledes. Lad os ikke forglemme det.

Den sidste Menneskealder afgiver et Udviklingstrin paa den himmelske, forlagte Pligt at bringe forbigangne Tiders hedengangne Aander indenfor Tempel-Ordinancernes Rækkevidde, hvilket i Sandhed er ligesaa mærkværdig som nogenting Videnskab og Opfindelse kan opvise; og dets Kald er af en frelsende Egenskab. Da Profeten Elias kom med sit Budskab i 1836, saa var der kun *lidt* genealogisk Interesse lagt for Dagen; hvad der fandtes indskrænkede sig til den kongelige Rækkefølge og Ejendomsskøder for Arveberettigede. Oplysningerne deri var hverken interessante, ej heller let tilgængelige for den store Folkemasse. Men siden 1836 er en sand Begejstring for genealogisk Undersøgelsesarbejde strømmet over de nordlige Nationer i Europa og Amerika. Genealogiske Selskaber og Institutioner er blevet dannet i stort Antal i disse Lande. De angelsaksiske eller kelt-saksiske Folk i Storbritanien og de skandinaviske Lande og Ny-Englænderne i Øst-Amerika var iblandt de første; de sidste omfangsrige og effetkive genealogiske Efterforskningsarbejder foregaar nu i Tyskland siden 1933 paa Grund af bestemte Statsmotiveringer fra Rigskansleren, Hitler. Genealogiske Biblioteker eksisterer i vore Dage i alle fremragende Byer og er let tilgængelige for den forskende Student mod forholdsvis lille Udgift. Specielle Genealoger tælles nu i hundredvis. I Salt Lake City, de Sidste Dages Helliges Hovedkvarter, har vi et af de bedste og største genealogiske Biblioteker, som kendes.

Siden Elias' Aabenbaring er det genealogiske Forskningsarbejde vokset paa en vidunderlig og videnskabelig Maade. Og den mærkværdige Fremtoning deri er, at det er de paalidelige Slægtsoplysninger og *ikke* finansiel Vinding, der har været Drivfjederen. Man har derfor med Sandhed Ret til at sige, at dette burde opfattes som et guddommeligt Vidne for, at Elias' Aand og Mission har inspireret Tusinder i alle disse nordlige Lande, hvor især Israels Efterkommere er spredt — et Vidne for den almindelige aandelige Henledelse af Børnenes Følelser mod deres Forfædre og den dermed følgende Eftersporing af deres Stamtavler. Det er eet af de store og uomtvistelige Beviser for, at Profeten Elias er kommet, som det blev lovet. I Jesu Kristi Kirke, som vi tilhører, er det bleven nødvendigt at benytte et særligt System for at forebygge Tidsspilde og Energi ved Fordobling af Optegnelser og udførte Ordinancer. Dette System virker i Omhu og Taalmodighed og i Overensstemmelse med indhentede Erfaringer, medens man paa samme Tid har Opmærksomheden nøje henvendt paa Eftersporingen af Stamtavlerne, som nedskrives med Akkura-

tesse i Bøgerne med disse specielle Optegnelser for Tempelordinancerne. I Profeten Josephs Tid var der ingen Templer i Virksomhed for de *højere* Ordinancer for de Afdøde, men han forudsaa, at Tiden vilde komme, naar *Templer vilde blive bygget i de indre Bjergegne i det vestlige Amerika;* og mange fra Nationerne vilde blive indsamlet dertil, ogsaa i Særdeleshed for Tempelarbejdets Skyld, og Israel i de Sidste Dage vilde glæde sig. (Kirkens Historie, femte Bind, Side 86). Han erklærede yderligere som Guds Ord i General-Konferencen, April 1844, at »det *hele Amerika* fra Nord til Syd er i for sig »Zion«, som det er beskrevet af Profeterne, der erklærer, at dette (Amerika) er Zion, *hvor* Guds Rige skulde opbygges, og det skulde ske i Midten af Landet« (Kontinentet). Dette Opbygningsarbejde af Zion baade i stedlig og hellig Betydning vil da selvfølgelig ogsaa indbefatte Templerne i stort Antal, som vil blive bygget over hele Amerika. »En Eksamination af Profetierne i Bibelen og Mormons Bog vil overbevise Ældsterne om, at Zion er i Amerika,« siger Joseph.

En nuværende Pligt men kort paa personlig Tid.

Endvidere advarede Profeten Joseph indtrængende de Sidste Dages Hellige at bruge deres kostbare Tid til det frelsende Arbejde for deres afdøde Forfædre. I Betragtning af enhver Persons korte Livspand og mangehaande Pligter, vil Tiden dertil *være kort.*

»Den bestemte Ødelæggelse« og en »fuldstændig Tilintetgørelse af Nationerne« (Pagtens Bog, Kap. 87 : 6) vil engang i Fremtiden falde paa Verden. Tidspunktet, da Jorden vil blive slaaet med Forbandelse, svæver over os, og som tænkende Folk overalt mere og mere anerkender. Tilbageholdelsen deraf i større eller mindre Grad afhænger meget af vor udviste Energi i Udførelsen af dette Ordinance Arbejde i Templerne, af hvilke der nu er syv i Virksomhed blandt de Sidste Dages Hellige. Det er ikke alene de ældre og modne Folk, men ogsaa Ungdomskraften, som skulde give Agt paa Profetens Kald og forene sig med det vigtige genealogiske Forsknings- og Tempel-Arbejde, som nu er forhaanden. Det er blevet et kritisk Tidspunkt for vor egen Frelse saavel som for de hedengangne Aanders og vore Medmenneskers Frelse omkring os.

Som en nøje Iagttager af Tidens Tegn saa er det mit alvorlige og mest oprigtige Indlæg i Tempel-Spørgsmaalet overfor de Yngre og Ældre, at de giver ufortøvet Agt paa de Raad, som Guds Tjenere blandt Eder giver om denne

højst vigtige Sag i Jesu Kristi Evangelium. De er opfyldt af den Aand, som prøver at give det bedste, som er i dem, i deres Raad til de genealogiske Arbejdere, til alle aktive Arbejdere saavel som til andre af Kirkens Medlemmer, som er ligegyldige derfor. Lad det ikke blive sagt om os i Dag, som Profeten Joseph udtalte om dem, som levede paa hans egen Tid: »Endogsaa de Hellige er sløve til at forstaa.« Der er ingen Undskyldning nu for vor Forsømmelse som Kirkemedlemmer i Betragtning af alt, hvad der er lagt til Rette for os; ogsaa under Hensyn til Tidens svare Domme med Ødelæggelsens Tegn. Lad os da med eet Hjerte og Sjæl blive Frelsere i Zions Rige i Betragtning af de Velsignelser og Anledninger, som Gud har givet os i Dag. Bemærk en Lektie i disse Ord af en af Amerikas berømte Digtere:

»In the world's broad field of battle,
In the bivouac of life,
Be not like dumb, driven cattle —
Be a hero in the strife.«

Den prosaiske Oversættelse er: »Hvad enten vi færdes paa Verdens store Slagmark, eller i Livets Bivouak, saa vær mere end stumme, drevne Kvæg, *vær en Helt i Striden.*«

Vi staar alle i Trang for den levende Guds Velsignelser. Vi føler dette Krav mere indtrængende og skarpt i nedtrykkende og farlige Tider som de nærværende. Lad os ogsaa erindre, at det genealogiske Efterforskningsarbejde iblandt os efter akkurate Optegnelser er vor personlige og fælles Opgave og burde gøres uden Nøleri. Det er vort Kald og Gerning at aabne Døren for Slægten i Aandeverdenen ved Hjælp af Tempel Ordinancerne. Naar vi udfører dette som vor Andel i dette store Sidste Dages Værk, saa vil de hedengangne Aanders Taknemlighed komme os i Møde i rigeligt Maal, og Israels Gud vil velsigne os nu og for alle kommende Tider.

Fra Missionsmarken.

Forflyttelser.

Følgende Missionærer er blevet forflyttet: Frederik Olsen fra Esbjerg til København, Gordon P. Andersen fra Silkeborg til København, Duaine Hansen fra København til Silkeborg, Ralph Berthelsen fra København til Esbjerg, Lynn Farr fra Odense til Aarhus, Tafton Owen fra Aarhus til Odense. Ældste Clark W. Nielsen er desuden blevet beskikket til at præsidere over Odense Distrikt som Paul B. Tanners Efterfølger.

Ankomst.

Ældste Frank Otto Breinholt ankom til Danmark den 1. Oktober 1937 og er blevet beskikket til at virke i Københavns Distrikt. Vi byder Broder Breinholt velkommen og nedbeder Herrens Velsignelse over ham.

KØBENHAVN: Den 21. September 1937 blev Olaf L. M. Mortensen døbt af Præsident Alma L. Petersen og den 28. September døbtes Erna Marie Andersen Hjelm og Jørgen Hugo Hjelm af David S. Nielsen. Vi byder disse Søskende hjertelig velkommen i Kirken og nedbeder Herrens rigeste Velsignelse over dem.

ODENSE: Da Ungdomsforeningerne blev organiseret for Aar tilbag var det af følgende Grunde, udtalt ved Profeten Brigham Young: »For at opbygge et individuelt Vidnesbyrd om Sandheden og Storheden af dette store sidste Dages Værk.«

Odense Ungdomsforening afholdt deres Aabningsfest Onsdag den 15. September Kl. 19 30 for en Forsamling af taknemmelige Søskende og Venner. Grundet paa den udmærkede Tilstand, Odense Ungdomsforening befinder sig i og det gode Program, kunde man fristes til at tro, at det var Resultaterne af en Vinters Arbejde i Stedet for Vintersæsonens Begyndelse. Programmet var som følger: Efter Aabningssang og Bøn ved Ældste Nephi W. Christensen, en 5 Min. Tale om Ungdomsforeningens Arbejde ved Broder Axel Mathiessen, en Orgelsolo ved Ældste Edward Larsen, Kvartet ved Missionærerne, en smuk opbyggende Tale ved Distriktspræsident Paul B. Tanner, dernæst en Sketch »En Mormonmissionærs Besøg« ved Axel Mathiessen, Edith Andersen og en lille Pige. Violinsolo ved Ældste Edward Larsen, humoristisk Oplæsning ved Axel Mathiessen. En morsom Debat »Kan Kvinden ligestilles med Manden?« Mand og Kvinde blev begge udført ved Ældste Figat H. Breum.

Efter Programmet blev der leget af Forsamlingen, samtidig blev der solgt Forfriskninger. Salen var smukt pyntet i Ungdomsforeningens Farver. Alt i alt en udmærket Fest.

og T.N.T. (Eksplosivstoffet).

INDHOLD:

Kærlighed i Hjemmet	305	Til Erindring om Elias Mission	310
Rettelse	306	Fra Missionsmarken	319
Tiendeloven	307		
Vort nye Præsidentpar	309		

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Alma L. Petersen*,
Priorvej 12, København F.

Medredaktør: *Orson B. West*,
Priorvej 12, København F.

Olaf Mortensens Bogtrykkeri Blaagaardsg. 36 D